

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200196
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418200196.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: M. M., G.. XX. X. XXXX, E. O. G. Q.: B. Č.. XX, zast.: JUDr. Vladimírom Sidorom, advokát so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 539,45 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 539,45 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29. 12. 2017 do zaplatenia.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) 19. 1. 2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 539,45 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 29. 12. 2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoj nárok žalobkyňa odvodzuje zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrela so žalovanou 10. 2. 2012 (ďalej len „zmluva“), súčasťou ktorej sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere žalovanej (ďalej len „zmluvné dojednania“). Na základe zmluvy žalovaná sa zaviazala poskytnúť žalobkyni peňažné prostriedky ako bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 630 €, pri mesačnej splátke 33,76 € (spolu 42 splátok), celkovej čiastke za celú dobu čerpania 1.417,92 €. Uvedenú zmluvu považuje žalobkyňa v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“), pretože v nej absentujú zákonné náležitosti, a to nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, absencia termínu konečnej splatnosti úveru, doby trvania zmluvy, adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, ďalej z dôvodu neplatnosti dohody a poskytnutí služby, neplatnosť ustanovenia o RPMN v predmetnej zmluve z dôvodu, že zo strany žalobkyne nedošlo k bezvýhradnej akceptácii návrhu a k zmluvnému konsenzu, pretože výška RPMN bola v akceptácii uvedená odchyľne ako v návrhu na uzavretie zmluvy. Išlo preto o nový návrh, ktorý nebol prijatý. Na základe týchto skutočností je zmluva neplatná, resp. je bezúčelová a bez akýchkoľvek poplatkov, žalobkyňa mala preto vrátiť žalovanej len skutočnú výšku istiny a to sumu 539,45 €. Žalobkyňa však uhradila doposiaľ sumu 1.742,38 €

3. Žalobkyňa napokon poukázala aj na rozsudok okresného súdu z 7. 11. 2017, sp. zn. 9Csr/2/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. 12. 2017 a ktorým okresný súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný proti žalobkyni v prospech žalovanej v predmetnej veci, pričom v odôvodnení jasne poukázal na skutočnosť, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Odo dňa nasledujúceho

po právoplatnosti tohto rozsudku si žalobkyňa uplatňuje aj úrok z dlžnej sumy vo výške 5 % ročne, pretože od tohto momentu žalovaná vedela o bezdôvodnom obohatení a mala možnosť ho vydať žalobkyni dobrovoľne.

4. V petite svojej žaloby sa preto žalobkyňa domáha zaplata sumy tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Okresný súd pre úplnosť uvádza, že v žalobe sa nachádzajú viaceré nedostatky ohľadne žalovanej sumy, ak na jednom mieste žalobkyňa uvádza 594,54 € (str. 10 posledný odsek pred časťou VII., úvodná strana žaloby), avšak pre okresný súd je záväzný petit (žalobný návrh) žaloby, a preto z neho vychádzal pri rozhodovaní o nároku žalobkyne.

5. K žalobe priložila žalobkyňa kópiu zmluvy spolu s zmluvnými dojednaniami, ktoré tvoria súčasť zmluvy, splátkový kalendár vystavený žalovanou, doklady o úhradách jednotlivých splátok úveru, rozsudok okresného súdu z 7. 11. 2017, sp. zn. 9Csr/2/2016.

6. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním z 4. 3. 2018, ktorý podala ako odpor proti platobnému rozkazu vydaného okresným súdom v predmetnej veci 8. 2. 2018 (č. I. 32). Vo svojom podaní sa žalovaná vyjadrila k neplatnosti dojednania zmluvy v dôsledku zmeny RPMN tak, že poukázala na znenie zmluvných dojednaní, konkrétne čl. 2 ods. 2.1, podľa ktorého dlžník mal vyplniť požadované údaje a veriteľ mal na základe týchto údajov posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver a na základe toho bol oprávnený výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre úveru s tým že úrok a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom. Podľa čl. 3 ods. 3.1 zmluvných dojednaní mali zmluvné strany akceptovať, že vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie práve rovnaký mesiac a splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. Pričom za rovnaký mesiac sa považuje 30,41666 dňa, t. j. 365/12. Uvedený spôsob výpočtu RPMN bol podrobený aj kontrole zo strany príslušného orgánu a nebol posúdený ako protiprávny, čo preukazuje protokolom o kontrole z 31. 5. 2011, vykonanej Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie. Údaj o RPMN nie je zmluvnou podmienkou a ani sa podľa žalovanej nedá dohodnúť na tomto údaji v zmluve. Ustanovenia ZSU stanovujú ako vypočítaný ukazovateľ a nie dohodnutý údaj, pokiaľ ide o RPMN. V tomto smere poukazuje aj na čl. 10 ods. 1 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorého ma zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať údaj o RPMN vypočítaný v čase uzavretia zmluvy. Z tohto dôvodu bod 5. Formuláru žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru obsahuje údaj o predpokladanej RPMN a bod 6. RPMN za poskytnutý úver, pretože pri podaní žiadosti o úver je údaj o dátume vyplatenia úveru neznámy. Ten sa stane známy až pri schválení úveru, z tohto dôvodu sa môže údaj o RPMN odchyľovať.

7. Žalovaná pri výpočte RPMN vychádzala zo sumy 719,42 € s poukazom na ust. § 2 písm. g) a i) ZSU, a preto že dohoda o poskytnutí služby bola dobrovoľná a nebola podmienkou na získanie úveru, tak sa ani odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do RPMN. Dohodu o poskytnutí služby spotrebiteľ uzavrieť nemusel a nebola ani podmienkou pre uzavretie zmluvy, o vyplýva z bodu 8. ods. 8.6 zmluvy. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná a preto ju považuje za individuálne dojednanú podľa § 53 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, žalovaná popiera tvrdenia žalobkyne a tvrdí, že v zmluve bol riadne uvedený termín konečnej splatnosti, a to konkrétne v článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní podľa ktorého je deň splatnosti poslednej splátky úveru dňom konečnej splatnosti úveru. Tento deň je uvedený aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená zákonná požiadavka. Žalovaná poukazuje aj na znenie zákona, ktorý výslovne nepožaduje, aby bol v zmluve uvedený dátum konečnej splatnosti úveru, inak by to zákonodarca aj takto formuloval. Podporne poukazuje v tomto smere na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, ktorý sa touto otázkou zaoberal a dospel k záveru, že postačuje uvedenie takých údajov, ktoré umožňujú identifikovať termín konečnej splatnosti.

8. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok v zmluve na istinu, úrok a iné poplatky, žalovaná poukázala na nesprávny výklad zákona zo strany žalobkyne. V tomto smere považuje výklad žalobkyne za absurdný pretože by v § 9 ods. 5 ZSU účinnom v čase uzavretia zmluvy, by bolo zbytočne zakotvené právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku ak mal byť rozpis splátok súčasťou samotnej zmluvy. Žalovaná sa domnieva, že zákonodarca nesprávne implementoval smernicu do ustanovení ZSU, následne na to, bola prijatá novela ZSU, ktorý vypustil pojem „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ a nahradil ho pojmom „frekvencia splátok“. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo

sťažnosti je uvedená v bode 12 ods. 12. Zmluvných dojednaní, ktoré sú súčasťou zmluvy. Preto aj v tomto smere je tvrdenie žalobkyne nesprávne.

9. V prípade výšky odplaty žalovaná uviedla, že žalobkyňa porovnáva nesprávne údaje. Z ust. § 53 ods. 6 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy jasne uvádza, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Odplata je širší pojem ak úrok a zahŕňa celkové náklady spotrebiteľa. Odplata za úver nebola podľa žalovanej prekročená podstatným spôsobom, pretože priemerná odplata bola určená podľa údajov zverejnených Ministerstva financií SR za 2. kvartál 2012, pričom podstatné prevýšenie sa rozumie o 25 až 27 %. Dohodnutá odplata tak neprekračovala podstatným spôsobom priemernú odplatu na finančnom trhu. Z uvedených dôvodov navrhuje žalovaná zamietnuť žalobu a žalobkyňu zaviazal na úhradu trov konania, ktoré jej vznikli.

10. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa písomne, pričom vo svojom podaní z 17. 4. 2018 uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej. V ňom žalobkyňa len zopakovala svoje tvrdenia uvedené v žalobe a poukázala na rozhodnutie iných súdov v obdobnej veci. Domnieva sa, že ak dôjde k zmene údajov v zmluve o RPMN je dochádza k podstatnej zmene ustanovenia zmluvy a takúto odpoveď je podľa nej potrebné považovať za nový návrh. Údaj o RPMN je podstatnou náležitosťou zmluvy v súlade s ust. § 9 ods. 2 ZSU. Pretože OZ nemá osobitnú úpravu, že na uzavretie zmluvy stačí dohoda strán o podstatných náležitostiach, preto na uzavretie zmluvy je potrebné dva obsahovo zhodné jednostranné právne úkony. Taktiež je žalobkyňa presvedčená o tom, že dohoda o poskytnutí služby je neprijateľná zmluvná podmienka, žalovaná jej poskytla úver znížený o hodnotu odmeny za dohodu o poskytnutí služby, ktorú v čase jej uzavretia spotrebiteľ ani nevedel, či vôbec uvedenú službu využije. Dohoda o poskytnutí služby je navyše súčasťou formulárovej zmluvy, v ktorej nie je priestor pre odmietnutie takejto dohody. Preto žalobkyňa zastáva názor, že odmena za dohodu o poskytnutí služby mala byť zohľadnená pri výpočte RPMN.

11. Pokiaľ ide o zmluvné dojednania, tie neboli podpísané žalobkyňou, preto nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, a to aby boli podpísané oboma zmluvnými stranami. Zmluva neobsahuje ani ďalšie zákonné náležitosti podľa ust. ZSU ,ako dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, ktoré síce obsahuje oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, to však žalobkyňa nepovažuje za zmluvu podpísanú oboma zmluvnými stranami. Podľa názoru žalobkyne v danom prípade nie je možné aplikovať ust. smernice, pretože ide o spor medzi jednotlivcami a tam je priamy účinok smernice vylúčený. Poukázala aj na neprimeranú výšku odplaty, ktorá je podľa žalobkyne šesťnásobne vyššia ako priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 11,95 % pre podobné typy úverov.

12. Okresný súd na základe vyjadrení strán a predložených listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový a právny stav.

13. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 10. 2. 2012 zmluvu, ktorej súčasťou sú aj zmluvné dojednania. Na základe uvedenej zmluvy žalovaná poskytla žalobkyňi úver vo výške 630 €, ktorý po odpočítaní odplaty za dohodu o poskytnutí služby vo výške 90,55 €, predstavoval sumu 539,45 €. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver 42 mesačnými splátkami vo výške 33,76 €. Celkovú čiastku, ktorú mal dlžník uhradiť predstavovala sumu 1.417,92 €. Predpokladaná RPMN za úver činila 70,03 % (RPMN za úver podľa bodu 6. Zmluvy bola 67,52 %), ročná úroková sadzba 70,03 %, priemerná RPMN za úver 45,66 %. Žalobkyňa do dňa podania žaloby zaplatila celkovo sumu 1.742,38 €.

14. Na druhej strane zmluvy, ktorá je formulárová, je v bode 8 upravená dohoda o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorou sa žalovaná zaväzuje povoliť žalobkyňi odklad najviac 3 splátok a žalobkyňa sa zaväzuje zaplatiť odplatu za poskytnutie služby, a to vo výške 90,55 € za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti splátok úveru a vo výške 47,04 € za poskytnutie možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu. Dlžník je oprávnený nie však povinný požiadať o odklad splátok za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, najskôr však od uzavretia tejto dohody a trvajúca najmenej tri týždne alebo pokiaľ bol s dlžníkom ukončený pracovný pomer. O odklad môže požiadať aj z iných dôvodov, ale je vždy podmienený schválením zo strany veriteľa. Táto dohoda je včlenená medzi jednotlivé body s tým, že za ods. 8.6 je vyčlenené miesto na uvedenie miesta, dátumu a podpis dlžníka, príp. spoludlžníkov a veriteľa. Následne pokračujú body 9 až 13 zmluvy a ma konci zmluvy je osobitné uvedené, že ide o miesto a dátum podpisu Žiadosti/Zmluvy zmluvnými stranami a opäť prázdne miesto pre uvedenie miesta, dátumu a podpisu zmluvných strán.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 ZSU, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) k) a y) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 9 ods. 12, 13 a 14 ZSU v znení účinnom od 23. 12. 2015, všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak ďalej nie je ustanovené inak, veriteľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie vzájomne závislej zmluvy, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a najmä ktorej predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté. Akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov. Každé plnenie vyberané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa

osobitného predpisu; na tento účel sa veriteľ nemôže dovolávať skutočnosti, že plnenie prijala tretia osoba.

22. Podľa § 25g ZSU, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu.

23. Okresný súd mal za preukázané, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovanou ako veriteľom. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarcu vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nebolo medzi stranami sporné, čo vyplýva aj z ustanovení predmetnej zmluvy a zmluvných dojednaní, ktoré odkazujú na predmetný zákon.

24. Predmetná zmluva už raz bola posúdená z pohľadu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9Csr/2/2016, v ktorom bol vydaný rozsudok 7. 11. 2017, ktorým okresný súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. RK - PC - 198/2016-EK zo dňa 23.08.2016 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbitr, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť 28. 12. 2017.

25. V uvedenom rozsudku okresný súd uviedol, že „...Súd citlivo posudzoval žiadosť dlžníka o poskytnutie revolvingového úveru, pričom takúto žiadosť je nutné považovať len za návrh na uzavretie samotnej zmluvy, pričom návrh predstavuje jednostranný právny úkon adresovaný v danom prípade žalovanému ako veriteľovi, ktorý návrh akceptuje v celom rozsahu a tým prejaví súhlas s uzavretím zmluvy. Až prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzatvorená a následne nadobúda platnosť a účinnosť. Dodatky, výhrady a podstatné zmeny je nutné považovať za nový návrh pôvodného návrhu a súčasne takýto prejav vôle je aj odmietnutím pôvodného návrhu navrhovateľa. Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla, inak než na základe konsenzu zmluvných strán.

I s odkazom na obsah zmluvného formulára je dostatočne zistiteľné, že toto obsahuje návrh na uzavretie zmluvy čl. 5 s požadovanými náležitosťami a v čl. 6 ako i v Oznámení veriteľa o schválení úveru je uvedené, že zmluva o úvere sa uzatvára s odlišnými náležitosťami aké požadoval žiadateľ (spotrebiteľ). Uvedené nebolo možné považovať za akceptáciu návrhu (§ 43 a v spojení s § 43c OZ), ale sa jednalo o nový návrh na uzavretie zmluvy predložený zo strany veriteľa pre dlžníka, nakoľko tento sa odlišoval a to údajom o výške RPMN a priemernej RPMN, ročnej úrokovej sadzby úrokov. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky a výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Takéto zmeny uskutočnil žalovaný až 10.2.2012, t. j. po dátume podpisu pôvodného návrhu o úver zo strany žalobcu (6.2.2012) a súd nemal za preukázanú akceptáciu takéhoto návrhu zo strany žalobcu (spotrebiteľa). Súd dospel k záveru, že zmluva nebola potom platne uzatvorená v písomnej forme ako to predpisuje zákon č. 129/2010 Z. z. Ani pri akceptácii zmluvnej voľnosti pri uzatváraní zmlúv nemožno tolerovať okolnosť, že mechanizmus pri uzatváraní konkrétnej spotrebiteľskej zmluvy je v rozpore so zákonom v zmysle vyššie citovaného ustanovenia a § 44 upravujúceho uzatváranie zmlúv ohľadom akceptácie návrhu na uzatvorenie zmluvy bez výhrad. Súd je názoru, že pokiaľ veriteľ (žalovaný) zmenil podstatné údaje o schválení úveru, tak ako sú tieto špecifikované v oznámení veriteľa o schválení úveru, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere. Údaj týkajúci sa výšky RPMN je podstatným pre spotrebiteľa a nemôže byť zmenený jednostranným úkonom veriteľa bez akceptácie dlžníka. RPMN predstavuje takú podstatnú zmenu náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ktorú zmenu je nutné chápať ako nový návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom v danom prípade žalobcom ako dlžníkom k čomu nedošlo. Súd prioritne preto považuje takto uzatvorenú zmluvu o revolvingovom úvere „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 10.02.2012“ v rozpore so Zák. č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy za neplatnú, pretože nemá zákonom predpísanú písomnú formu.

Napriek vyššie uvedenému súd podrobil takto uzatvorenú zmluvu súdnej kontrole i za účelom zistenia zákonných náležitostí v zmysle Zák. č. 129/2010 Z. z. v platnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy a zistil, že úroková sadzba predstavuje vyšší údaj ako údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (úroková sadzba 70,03% a RPMN 67,52%), čo je nie možné.

Samotný údaj RPMN za poskytnutie úveru subsumuje vo svojom percentuálnom vyjadrení všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutím úverov. Iba jedným z takýchto údajov je i náklad na úrok za poskytnutý úver, ktorý je vyjadrený percentuálne úrokovou sadzbou, pričom v údají o RPMN sú zahrnuté i ďalšie poplatky ako poistenie, správa účtu, poplatky za uzatvorenie zmluvy o úvere a logicky takýto údaj nemôže byť nižším v percentuálnom vyjadrení ako samotný údaj ročnej úrokovej sadzby, čo je i prípad v prejednávanej veci. Už len s prihliadnutím na absenciu správneho výpočtu údajá RPMN je nutné považovať uzatvorenú zmluvu medzi stranami sporu za bezúročnú a bezpoplatkovú.

Súd sa v konaní nezaoberal ďalšími argumentmi žalobcu ohľadom platnosti resp. neplatnosti dohody o poskytovaní služby, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa v prospech žalovaného na úhradu sumy 90,55,- €, keďže opakovane vo viacerých konaniach súdmi bolo judikované, že takto uzatvorená dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (rozsudok KS Prešov 18Co 109/2011, rozsudok KS Prešov 20Co 240/2015).“

26. Okresný súd vzhľadom na rovnakú skutkovú situáciu prihliadol na závery skoršieho rozhodnutia okresného súdu vo veci zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného pod sp. zn. 9Csr/2/2016 a na tieto závery odkazuje a z rovnakých dôvodov považuje za neplatne uzavretú pre absenciu písomnej formy z rovnakých dôvodov, ako už skôr konštatoval okresný súd v citovanom rozhodnutí, pričom vychádzal aj z princípu právnej istoty, ktorej súčasťou je aj predvídateľnosť súdnych rozhodnutí, čo znamená, že v skutkovo rovnakých alebo obdobných veciach by mal súd rozhodovať rovnako.

27. Okresný súd zároveň dopĺňa dôvody, pre ktoré považoval predmetnú zmluvu za neplatnú o ďalšie dôvody, pre ktoré by predmetná zmluva bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov, pretože zmluva obsahuje dohodu o poskytnutí služby v podobe odkladu splátok, čo opakovane bolo skoršími právoplatnými rozhodnutiami súdov vyhlásené za neprijateľnú podmienku. V rozsudku z 5. 5. 2016 sp. zn. 19C/419/2015, okresný súd uviedol, že „...predmetná zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá bola medzi zmluvnými stranami dojednaná v bode 8.1., ktorej predmetom bola dohoda o poskytnutí služby odporkyni spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, ktorá bola spoplatnená poplatkom vo výške 215,75 €. V predmetnom bode zmluvy sa síce konštatuje, že uvedená služba bola poskytnutá odporkyni na základe jej žiadosti, avšak odporkyňa ani v konaní pred súdom nemala o uzatvorení takejto dohody žiadnu vedomosť, nevedela z akého titulu jej boli pri poskytnutí úveru strhnuté peňažné prostriedky vo výške 215,75 €. Súd má za to, že sa jedná o nekalú prax navrhovateľa, ktorý uvedený poplatok účtuje všetkým spotrebiteľským subjektom, ktorým poskytuje úver, pričom predmetné ustanovenie zmluvy je skryté v množstve neprehľadných zmluvných podmienok uvedených menším písmom, s ktorými sa nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpísaním zmluvy. Jedná sa o formulárové znenie zmluvy, pričom do obsahu takejto zmluvy nemala možnosť navrhovateľka ako spotrebiteľka žiadnym spôsobom zasiahnuť a prípadne si vymieniť zmenu obsahu danej zmluvy. Odporkyňa ako aj ostatní spotrebiteľia uzatvárajúci predmetnú zmluvu mala možnosť predmetnú zmluvu len podpísať a akceptovať tak aj predmetné ustanovenie uvedené v bode 8.1. zmluvy, resp. daný zmluvný vzťah s navrhovateľom neuzavrieť. Uvedené ustanovenie preto obsahuje značnú nerovnováhu v právach aj povinnostiach medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa (odporkyne). Je úplne neprijateľné, aby navrhovateľ, pokiaľ chcel uzatvoriť s odporkyňou dohodu ohľadne odkladu splátok úveru, predmetnú odplatu účtoval z priamo poskytnutých peňažných prostriedkov úveru, pričom uvedené ustanovenie nedáva spotrebiteľom na výber, či môžu zmluvu uzatvoriť aj bez neho. Z vyššie uvedeného dôvodu súd považuje danú zmluvnú podmienku uvedenú v bode 8.1. v súlade s § 153 ods. 3 OSP za neprijateľnú, a teda v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú.“

28. V rozsudku z 23. 2. 2018 sp. zn. 2Csp/7/2017, Okresný súd Stará Ľubovňa vo výroku tohto rozsudku vyhlásil dohodu o poskytnutí služby, ktorú žalovaná uzatvára v rámci zmluvy o revolvingovom úvere v bode 8, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo má za následok, že v súlade s 53a ods. 1 OZ, je žalovaná povinná zdržať sa jej ďalšieho používania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „...Z bodu 8, bod 8.1. a 8.4. zmluvy o úvere, ktorý upravuje dohodu o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, vyplýva, že cenu za túto službu si žalobca započítal s vyplatenými prostriedkami, teda o túto sumu znížil požičané finančné prostriedky. Odplata za odklad splátok úveru bola dohodnutá vo výške 60,06 eur, čo predstavuje 88,94 % zo súčtu 3 splátok, odklad ktorých by sa mal povoliť. Odklad splátok je dlžníkovi povolený bez schválenia veriteľa iba v prípade

dlhodobej nezamestnanosti alebo pri skončení jeho pracovného pomeru, v ostatných prípadoch sa na odklad splátok vyžaduje schválenie veriteľa. Za povolenie odkladu splátok dlžník platí hneď pri uzavretí zmluvy bez ohľadu na skutočnosť, či reálne požiada o odklad splátok, resp. či mu vôbec bude odklad povolený. Dlžník teda platí za službu, ktorá mu v konečnom dôsledku ani nemusí byť poskytnutá, resp. o ktorú ani nemusí požiadať a využiť ju. Dohoda o odklade splátok je pritom formulárová písaná drobným čiernym písmom na sivom podklade, čo podstatne sťažuje jej čitateľnosť (aj keď sivý podklad mal byť zrejme vyznačením, že ide o nejakú dohodu nad rámec úverovej zmluvy, resp. označením textu samostatnej dohody, v konečnom dôsledku čierne písmená na sivom podklade sťažujú jej čítanie). Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí za ňu poplatok v uvedenej výške.

Aj keď v tejto dohode je ustanovenie o tom, že táto nie je podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, z úradnej činnosti súdu je známe, že v drvivej väčšine je táto dohoda podpísaná, čo naznačuje, že aj keď si žalobca do formuláru dohody uviedol uvedené ustanovenie, prakticky sú dlžníci smerovaní k uzavretiu tejto dohody. Z úradnej činnosti súdu je známe, že odplaty za odklad splátok, ktorý nakoniec dlžník ani nemusí využiť, resp. mu nemusí byť povolený, sa pritom pohybujú v rozpätí od cca 50 -70 % sumy predstavujúcej súčet 3 splátok. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že takáto dohoda je neprijateľná, a teda neplatná, pretože spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania v neprospech spotrebiteľa. V zmysle § 298 ods. 1 CSP túto podmienku zároveň uviedol aj do výrokovej časti tohto rozsudku.

Súdu z úradnej činnosti je známe, že uvedená podmienka bola vyhlásená za neplatnú viacerými rozsudkami súdov napr. č. k. 6C/55/2013 zo dňa 10.2.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2015. Rozsudok bol potvrdený KS v Prešove rozsudkom 20Co99/2014 zo dňa 31.3.2015.

Súd preto na jej neprijateľnosť musí prihliadať.“

29. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná používa štandardné (vopred naformulované) zmluvy o revolvingovom úvere, v rámci ktorej je obsiahnutá aj dohoda o poskytnutí služby v rovnakom znení ako aj v prípade posudzovanej zmluvy. Okresný súd prihliadol na uvedené rozhodnutia a z rovnakých dôvodov považuje dohodu o poskytnutí služby za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou sa snaží obísť ustanovenia ZSU tak, aby s poukazom na údajne osobitné dojednanie dohody, ktorá nebola podmienkou poskytnutia úveru, nemusel poplatok za ňu zahrnúť do celkových nákladov úveru, čo sa v konečnom dôsledku odzrkadlí v priaznivejšej RPMN, keďže celkové náklady úveru je jedným zo vstupných údajov, z ktorých sa vypočíta RPMN.

30. V tejto súvislosti okresný súd poukazuje aj na novelizované znenie ust. § 9 ods. 12, 13 a 14 ZSU v znení účinnom od 23. 12. 2015, ktoré sa v súlade s § 25g ZSU uplatňujú aj na vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou týchto ustanovení, podľa ktorých by dohoda v znení ako ju uzatvára žalovaná so svojimi dlžníkmi, neprešla testom prijateľnosti zmluvných podmienok, pretože zákonodarca reagoval na takéto praktiky zo strany veriteľov, ktorými spolu so zmluvami o spotrebiteľskom úvere uzatvárali súvisiace zmluvy, ktorých predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Možnosť odkladu splátok úveru na žiadosť dlžníka je plnením alebo službou zo strany veriteľa, ktorú môže poskytovať bez potreby uzavretia osobitnej zmluvy. Navyše, je absolútne neprijateľné, aby spotrebiteľ vopred zaplatil za službu, ktorú ani nevyužije a aj ak by ju využil, nemá na ňu automatický nárok aj keď za ňu vopred zaplatil, pretože, to či nakoniec bude povolený odklad, závisí od rozhodnutia veriteľa, teda žalovanej. Aj v zmysle týchto ustanovení má byť poplatok vyplývajúci z tejto dohody súčasťou odplaty za poskytnutie úveru a má byť zahrnutý do celkových nákladov. Okresný súd zároveň nezhliadol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by sa mal odkloniť od záverov citovaných rozhodnutí súdov.

31. Okresný súd ďalej poukazuje aj na nesprávny postup žalovanej, ktorá poplatok za dohodu o poskytnutí služby započíta do istiny úveru a reálne poskytne spotrebiteľovi sumu úveru zníženú o uvedený poplatok. Uvedený postup žalovaná nepoprela, naopak, vo svojom vyjadrení k žalobe potvrdila tento postup a opiera sa o ustanovenie zmluvy, podľa ktorých sa so žalobkyňou na tomto postupe dohodli. Okresný súd pritom poukazuje na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C-377/14 (Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a. s.), v ktorom o štvrté z predložených prejudiciálnych otázok rozhodol tak, že „Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú

celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“ Uvedený postup zo strany žalovanej poškodzuje priamo žalobkyňu, pretože žalobkyni sa úročí suma istiny, avšak reálne má k dispozícii sumu zníženú o započítané poplatok. Úrok pritom predstavuje odplatu, teda odmenu za to, že veriteľ poskytne svoje peňažné prostriedky dlžníkovi. V tomto prípade si časť poskytnutých prostriedkov vzal priamo veriteľ na úhradu poplatku za službu, ktorú dlžník ani nevyužil, čo potvrdila žalobkyňa na pojednávaní.

32. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že suma poplatku za dohodu o poskytnutí služby mala byť zahrnutá do celkových nákladov. Preto údaj o RPMN uvedený v zmluve pod bodom 6., ako aj celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú v predmetnej zmluve uvedené nesprávne v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU. Okresný súd teda poukazuje na existenciu ďalšieho dôvodu, ktorý by viedol k obdobnému záveru, ku ktorému dospel okresný súd v skoršom rozhodnutí, a to že úver je bezúročný a bez poplatkov, čo je dôvodom na priznanie bezdôvodného obohatenia žalobkyni.

33. Okresný súd mal jednoznačne preukázané, že žalobkyňa sčasti plnila žalovanej bez právneho dôvodu, čím došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, a to v rozsahu sumy prevyšujúcej istinu poskytnutého úveru, t. j. v sume 539,45 €, pričom ku dňu podania žaloby uhradila žalobkyňa žalovanej sumu 1.742,38 €. Okresný súd vychádzal z petitu žaloby, ktorý je pre jeho rozhodnutie záväzný a z ktorého vyplýva, že žalobkyňa si uplatňuje sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 539,45 €, preto zaviazal vo výroku žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu predstavujúcu bezdôvodné obohatenie s poukazom na to, že plnenie v časti presahujúcej rámec istiny predstavuje plnenie bez právneho dôvodu s ohľadom na uvedené dôvody..

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovanej zo zaplatením žalovanej sumy, za ktorý žalobkyňa považoval deň nasledujúci po dni právoplatnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 9Csr/2/2016 z 7. 11. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. 12. 2017. Od 29. 12. 2017 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu, čím žalobkyni vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k 29. 12. 2017 bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobkyni právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

40. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona

V Žiari nad Hronom dňa 4. júna 2018